

залъ ни е, каква ни награда чака, ако исполняваме Неговѣ тѣ воля; ако ли не исполняваме и презираме, за какво наказаніе да ся надѣваме. И да не быхмы ся нин, съсѣ нашій-атѣ плитѣкъ разумъ, напинали, да постигнѣмы какъвъ е Той, за това е Самъ Себеси и свойствата Си открьлъ въ Свято то Писаніе; но освенъ, това показалъ ни е, и какъ треба да Го прославяме. — Съ една рѣчь, Свято то Писаніе е книга надъ сичкы тѣ книги; и нема человекъ на тойзи широкой свѣтъ, който не бы можалъ да ся ползува отъ Нея; нити има таково состояніе въ нашій-атѣ животъ, за което не бы написано въ Неѣ утѣшеніе то и лѣкъ-атѣ (цѣръ-атѣ) на сичкы тѣ приключенія, който ся случаватъ въ него. Въ Неѣ е спасително то утѣшеніе, и за стары, и за млади; и за мъжы, и за жены; и за родители, и за чада та имъ; и за владѣтели, и за поданицы тѣ имъ; и за властители, и за подчинены тѣ имъ; и за щастливы, и за бѣдны; съ една рѣчь, за сякого человека и за сяко негово состояніе въ животъ-атѣ му. Таѣж книга нин паричамы Ветхій и Новый Завѣтъ, или Свята Библия.

Сынъ. Блазѣ на человекы тѣ, бла-